

[Torben Lund]

Spørgsmålet om etablering af krisecentre og beredskabsfamilier for børn i kritiske situationer må naturligvis ses i sammenhæng med det foregående, men vi er meget positive over for etablering af sådanne centre og engagering af beredskabsfamilier. Den lovgivning, vi har i øjeblikket, giver mulighed for at etablere sådanne foranstaltninger, og vi kan derfor kun henstille til kommuner og amtskommuner, at man iværksætter foranstaltningerne, i det omfang man i de lokale samfund finder behov derfor.

Børns ret til midlertidig separation fra forældrene forekommer os nok noget vidtgående og er egentlig et farligt forslag. Efter min opfattelse vil en sådan lovgivning i høj grad kunne tjene til at grave grøfter mellem forældrene og børnene. Skal der ske en adskillelse af forældre og børn, bør det naturligvis ske i indforståelse parterne imellem, eller også må, såfremt barnets beskyttelse nødvendiggør det, hjælpeforanstaltninger efter bistandsloven være relevante midler.

Endelig mener jeg, at vi med hensyn til høringsretten forud for afgørelser, der afgør barnets personlige forhold, må gå meget forsigtigt til værks. Jeg vil ikke afvise, at det kan være hensigtsmæssigt i mange tilfælde at høre større børns opfattelse, f. eks. i en forældremyndighedssag, og det sker jo også i vidt omfang i praksis, men jeg vil være betænkelig ved, at man gør denne høring løvfæstet som en egentlig ret. Det vil jeg begrundede med, at det vil tvinge myndigheden til i alle tilfælde at anmode barnet om en udtalelse, og det vil i visse situationer kunne bringe barnet i en meget belastende situation at skulle vælge mellem sin mor og sin far. Jeg tror ikke, at alle børn er egnede til at deltage i den slags beslutninger.

Vedrørende spørgsmålet om trafikforhold er vi meget positive over for beslutningsforslagets angivelse af, at der skal en kraftigere undervisning og mere oplysning om trafikforhold til, og det samme gælder vedrørende trafiksanering og trafikseparering.

Også spørgsmålet om ændrede hastighedsbestemmelser er vi positive over for at kigge på, men som justitsministeren har nævnt, er det noget, man arbejder med i justitsministeriet i øjeblikket.

Lis Møller (KF):

Jeg har altid betragtet børn som fornuftvæsener, der kan være med til at træffe beslutninger om mange ting omkring deres egen person, og det opleves da også i mange hjem heldigvis, at børnene tages med på råd, når der skal træffes også vidtgående beslutninger.

Men når man når til et vist punkt, bliver forældrenes beslutning den afgørende, og det tror jeg giver børnene en stor og god tryk-

hed. Med dette forslag vil VS nærmest give børnene stemmeret fra fødslen, og det mener jeg er at gå lige vidt nok. Nogle af forslagene kan vi gå ind for, nogle mener vi er overflødige, fordi mulighederne allerede er til stede, og andre kan vi ikke være med til.

Vi vil gerne støtte en virkelig oplysningskampagne om skadevirkningerne ved vold som led i børneopdragelsen – vi kender alle uhyggelige eksempler – men vi er imod en kriminalisering, for revselse er nemlig mange ting, lige fra vold og til et dask over fingrene eller i bagen – og det kan for øvrigt også være psykisk vold. Men volden som sådan hører ind under straffeloven. For øvrigt er det mit indtryk, at den unge generation, altså de unge forældre, ikke slår deres børn som led i opdragelsen.

Børns sikkerhed i trafik kan der ikke gøres nok for. Jeg har i sin tid her fra folketingets talerstol stillet forslag om, at i hvert fald de mindre børn skulle møde senere i skolen om vinteren, altså når det var blevet lyst.

Der findes helt klare retningslinjer for børns arbejde og børns arbejdstid.

Og med hensyn til børns høring sker det jo da også i dag i utallige tilfælde, at børn fra 12 års alderen og opefter høres i forældremyndighedssager, men her føler jeg ligesom den forrige ordfører, at man skal være meget varsom. Det er meget svært for et barn pludselig at stå i den situation, at det skal vælge mellem en far og en mor. Det kan gøre ubodelig skade for det barn.

Jeg ser ikke noget som helst formål med at videreføre børnekommissionens sekretariat.

VS har med disse mange beslutningsforslag – og der er jo flere undervejs – nærmest lagt op til, at vi skal have en speciel børnepolitik; det mener jeg ikke vi skal. Jeg mener, at der i højere grad er brug for, at vi, hver gang vi behandler et lovforslag eller et beslutningsforslag her i tinget, tænker på,